

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220206003
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1220206003.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: F. G. K., T.: XX XXX XXX, O. X, K., proti žalovanému: S. K., G. XX, F., o zaplatenie 368,60 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.07.2021, č.k. 14C/89/2020-21, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec vráca na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhlásil, že nemá na konanie právomoc (výrok I.), zastavil konanie (výrok II.) a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 30.10.2020, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 368,60 eura s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúry č. XXXXXXXXXXXX.

3. Súd prvej inštancie, skúmajúc existenciu procesných podmienok konania, za ktorých môže o veci konať a rozhodnúť, za aplikácie ustanovení § 3, § 9, § 161 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej len „zákon č. 97/1963 Zb.“), dospel k záveru, že nemá právomoc vo veci konať. Vychádzal pritom z toho, že všeobecná právomoc slovenských súdov je daná, ak žalovaný, ktorý je fyzickou osobou, má na území Slovenskej republiky bydlisko a v prípade právnickej osoby tu má sídlo. Vykonaním lustrácie osoby žalovaného zistil, že tento nie je evidovaný v Sociálnej poisťovni, nevlastní žiadny účet v slovenskej banke, na území Slovenskej republiky nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a nenachádza sa v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, ani v evidencii súdov. Konajúci súd tak mal za preukázané, že žalovaný v čase začatia konania ako okamihu rozhodnom pre určenie právomoci súdu, nemal na území Slovenskej republiky bydlisko. Súčasne konštatoval, že jeho právomoc konať vo veci nemožno založiť na základe iného ustanovenia zákona č. 97/1963 Zb. Nakoľko nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, súd prvej inštancie predmetné konanie zastavil.

4. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C.s.p., majúc za to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania z dôvodu nedostatku právomoci súdu konať, a preto by patril nárok na náhradu trov konania žalovanému. Vzhľadom na to, že žalovanému v danom štádiu konania žiadne trovy vzniknúť nemohli a ani nevznikli, tomuto nároku na náhradu trov konania nepriznal.

5. Predmetné uznesenie súdu prvej inštancie napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1, písm. b) a h) C.s.p. a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že právomoc slovenských súdov je daná v zmysle

ustanovenia § 37a písm. d) zákona č. 97/1963 Zb., ktorú skutočnosť uviedol už v písomne podanej žalobe. V tomto smere zdôraznil, že žalovaný bol dňa 27.11.2018 ošetrovaný na pracovisku F. G. K. - G. A. M., pričom v čase ošetrovania nebol poistený, resp. sa nepreukázal žiadnym poistným vzťahom. Žalovanému potom vznikla povinnosť úhrady nákladov vzniknutých pri jeho ošetrovaní, vyčíslených vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX, ktorú si však neprevzal. Žalobca zdôraznil, že právomoc slovenských súdov na konanie nie je stanovená výlučne v prípade, ak osoba, voči ktorej návrh (žaloba) smeruje, má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo, alebo ak tu má majetok v prípade, že ide o majetkové práva, keď táto je v zmysle ustanovenia § 37 zákona č. 97/1963 Zb. daná, ak ďalej (v zákone) nie je uvedené inak. V zmysle ustanovenia § 37a citovaného zákona je daná právomoc slovenských súdov i v iných prípadoch, konkrétne i vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky; inak, ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky. Žalobca poukázal na to, že predmetný spor nie je prvým, v ktorom žaluje občana Ukrajiny o zaplatenie nákladov spojených s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, pričom všetky doposiaľ podané obdobné žaloby ten istý súd prvej inštancie s odkazom na ustanovenie § 37a písm. d) zákona č. 97/1963 Zb. prejednal, a teda ani raz konanie nezastavil z dôvodu nedostatku právomoci súdu konať a rozhodnúť vo veci. Predmetné uznesenie preto považoval za rozporné s ustálenou súdnou praxou.

6. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

8. Podľa § 2 zákona č. 97/1963 Zb., ustanovenia tohto zákona sa použijú, len pokiaľ neustanovuje niečo iné medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná alebo zákon vydaný na vykonanie medzinárodnej zmluvy.

9. Podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb., ak ďalej nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

10. Podľa § 37a písm. d) zákona č. 97/1963 Zb., právomoc slovenského súdu je daná aj vo veciach ostatných zmlúv, ak tovar mal byť alebo bol odovzdaný, služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky; inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky.

11. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť správnosť záveru konajúceho súdu o absencii jeho právomoci konať a rozhodnúť vo veci.

12. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že medzi ním a žalovaným vznikol záväzkovo-právny vzťah, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému na pracovisku F. G. K. - A. M. zdravotnú starostlivosť, ktorej náklady bol žalovaný povinný uhradiť pre absenciu poistenia. Vzhľadom na to, že žalovaný je štátnym občanom Ukrajiny, t.j. v predmetnom právnom vzťahu vystupuje ako cudzí prvok, konajúci súd postupoval správne, keď zisťoval, či má právomoc o veci konať a rozhodnúť. So zreteľom na skutočnosť, že Ukrajina nie je členom Európskej únie a medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou nie je uzavretá bilaterálna, ani multilaterálna zmluva upravujúca vznik, zmenu alebo zánik záväzkových vzťahov, alebo nároky z nich vyplývajúce, právnym základom pre určenie právomoci slovenských súdov konať a rozhodnúť o veci, ostal zákon č. 97/1963 Zb. Predmetný zákon pritom upravuje právomoc slovenských justičných orgánov v ustanoveniach § 37 až § 42. Súdom prvej inštancie aplikované ustanovenie § 37 určuje, že ak nie je ustanovené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok. Z doslovného znenia predmetného ustanovenia vyplýva, že sa aplikuje len v prípade, ak v zákone nie je ďalej ustanovené inak, t.j., ak nemožno skúmať právomoc slovenských súdov podľa iného ustanovenia citovaného zákona. Túto skutočnosť konajúci súd evidentne opomenul, keďže v ďalšom nezisťoval, či (ne)možno oprávnenie konať a rozhodnúť o veci vyvodiť z iného ustanovenia zákona

č. 97/1963 Zb. Ustanovenie § 37a písm. d) citovaného zákona, na ktoré navyše výslovne poukazyval žalobca už v žalobe, pritom zakladá právomoc slovenského súdu i vo veciach ostatných zmlúv, okrem iného, i keď mali byť služby poskytnuté alebo práce vykonané na území Slovenskej republiky, inak ak miesto plnenia malo byť alebo bolo na území Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že podľa skutkových tvrdení žalobcu, ktoré neboli v konaní sporné, tento poskytol žalovanému zdravotnú starostlivosť (službu) na území Slovenskej republiky, odvolací súd je na rozdiel od súdu prvej inštancie toho názoru, že právomoc slovenských súdov v predmetnej veci je daná v zmysle § 37a písm. d) zákona č. 97/1963 Zb.; za tohto stavu konajúci súd pochybil pokiaľ o predmetnej veci nekonal a nerozhodol, ale konanie pre existenciu neodstrániteľnej podmienky konania zastavil.

13. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalobca v odvolaní opodstatnene namietal, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď predmetné konanie zastavil z dôvodu absencie jeho právomoci vo veci konať a rozhodnúť, t.j. pre absenciu procesnej podmienky konania. Uvedeným postupom súd prvej inštancie zaťažil konanie vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., pretože zastavením konania stratil žalobca možnosť ďalej uplatňovať svoje práva v civilnom procese, pričom súčasne založil svoje rozhodnutie na dôvodoch, ktoré neexistovali. So zreteľom na túto skutočnosť neostalo odvolaciemu súdu iné ako napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. d) C.s.p. zrušiť a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. Súd prvej inštancie posúdi žalobu so zreteľom na skutkové tvrdenia žalobcu a ním predložené listinné dôkazy, po náležitom zistení skutkového stavu tento posúdi po právnej stránke, pričom svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby bolo v plnej miere naplnené právo strán sporu na spravodlivé súdne konanie. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).